

Verslag van de winterroofvogeltelling Voorne-Putten 2014.

door Hans op den Dries

In het weekend van 11 en 12 januari 2014 zijn voor de achttiende achtereenvolgende keer op het eiland Voorne-Putten de roofvogels geteld. Bijna alle leden van de vogelwerkgroep en enkele andere KNNV-leden hebben deelgenomen aan deze activiteit.

Zaterdag begon regenachtig, met een temperatuur van $\pm 4^{\circ}\text{C}$. Het werd langzaam maar zeker steeds zonniger met een maximum temperatuur van 9°C en

een stevige bries uit het noordwesten. Zondag daarentegen begon gelijk al met prachtig zonnig weer. De temperatuur lag toen net iets onder het vriespunt en had een maximum van 5°C . De wind was beduidend minder hard en kwam meer uit het zuidoosten.

Torenvalk

Het gaat natuurlijk om de roofvogels en de eventuele leuke “bijvangst”.

Wat erg opviel, was dat met name de in het midden van het telgebied gelegen stukken vrijwel torenvalkvrij waren. Dat wil zeggen het hele gebied tussen de kustlijn tot Oostvoorne en de watering Bernisse. Slechts 14 torenvalken werden binnen dit gebied geteld, waarvan twee derde langs de buitenranden (Waterweg, Spui, Haringvliet, Westplaat en Oostvoornse Meer). Een enkele dus in het binnengebied. Wat daarvan de oorzaak is, blijft volstrekt onduidelijk. Toch zijn er uiteindelijk in totaal nog 32 torenvalken gezien. Misschien is de torenvalk toch meer een trekvogel dan wij dachten, terwijl we in onze omgeving mogelijk geen of nagenoeg geen aanvulling hebben gekregen van noordelijk en noordoostelijk gelegen gebieden.

Gelet op het hoge aantal van de buizerd (196) lijkt het erop dat deze soort wel aanvulling vanuit het noorden heeft gekregen.

Dit aantal is boven gemiddeld. Wellicht zijn er vanwege de warme winter nog meer wintergasten noordelijker gebleven en had het aantal zelfs nog hoger uit kunnen vallen als de temperaturen in Scandinavië lager waren geweest.

In ieder geval heeft zich ook weer een ruigpootbuizerd laten zien. Deze verblijft al langere tijd op de Maasvlakte. De laatste keer dat tijdens de tellingen een ruigpoot werd waargenomen, was in 2006. Dit ondanks het feit dat er de laatste twee jaren vrij veel werden gezien.

Ook de arendbuizerd is gespot op de Maasvlakte. Deze Oost-Europese broedvogel (Bulgarije, Griekenland, Turkije en meer oostwaarts) is door twee tellers gezien. Het was in eerste instantie maar de vraag of deze dwaalgast zo lang zou blijven hangen. Hij is al vanaf 25 september een vaste gast, voorbij de slufteer op de Maasvlakte.

Om maar even bij de minder algemene soorten te blijven, bij de Hoornse Hoofden op de

Beningerslikken is gelukkig weer een zeearend gezien. Deze vliegende deur valt natuurlijk al gauw op door zijn imposante formaat, maar hij moet zich natuurlijk wel even laten zien. Dat geluk hadden de tellers van de Beningerslikken (waaronder twee nieuwkomers). Dan nog zo'n gast, het smelleken, gezien op de Tweede Maasvlakte. Anders dan de zeearend weten we zeker dat deze kleinste rover van het gebied van de noordelijke hoogvlakte afkomstig is. Juist vanwege zijn formaat en zijn weinig opvallende kleed kan die gemakkelijk over het hoofd worden gezien. Op 1 januari 2014 is ook een exemplaar aan de Nieuwe Achterweg bij Rockanje waargenomen. Of deze vogel tijdens de telling ook nog aanwezig was, zullen we nooit te weten komen. Sterker nog, misschien was het wel hetzelfde exemplaar als tijdens de telling.

Het aantal haviken lag iets lager dan de laatste twee jaren. Toen zijn er namelijk 13 waargenomen en nu 9. Dat is nog steeds een mooi aantal voor dit gebied. Deze schommeling zijn we overigens gewend van de havik. Daarnaast is van de havik op twee plaatsen al voorzichtig territorium drang geconstateerd, eenmaal kekkerend en eenmaal paarvorming.

De blauwe kiekendief was met 5 exemplaren matig aanwezig. Ook dat kan met het milde klimaat te maken hebben. Toch zijn de bruine kiekendieven wel allemaal weggetrokken naar zuidelijke oorden.

De sperwer is met 12 exemplaren redelijk vertegenwoordigd. Al zijn er zeven jaren geweest met beduidend meer sperwers. De meeste tellingen, twaalf jaargangen, lag het getal rond de 12 exemplaren of lager.

Tot slot de slechtvalk, dat is snelste jager van allemaal. Meestal vanuit een hogere uitkijkpost, zoals elektriciteitsmasten overziet hij het gebied. Veel waarnemingen zijn echter ook gedaan van exemplaren op de grond of op afscheidingspaaltjes. Zeker de slechtvalken die op de grond zitten, zijn moeilijk te vinden. Dat is dan wel afhankelijk van hoe die zitten, want van voren gezien is het minder moeilijk, omdat de lichte borst wel degelijk opvalt. Er zijn er acht waargenomen. Dat is een mooi aantal en het lijkt er dan ook op dat de populatie stabiel is. De dip van 2008 t/m 2010 is in ieder geval weer even verleden tijd.

Zoals gebruikelijk zijn er ook nog enkele leuke waarnemingen doorgegeven. De meest bijzondere was de dwerggans die zich tussen een aantal kolganzen verschanst had. Op de Beningerslikken is een roerdomp gezien. Verder zijn er nog 3 grote zaagbekken en 4 grote zilverreigers waargenomen.

Al met al kunnen we zeggen dat het weer een geslaagde telling was met enkele super waarnemingen en een paar leuke bijvangsten.

Allemaal weer bedankt voor de moeite.

Verslag 23ste vuilruimactie Beningerslikken

Door Hans op den Dries

Op zaterdag 22 februari 2014 zijn we weer actief geweest met het opruimen van vuil in de Beningerslikken. Ruim zes zakken vuil en een aantal grote losse voorwerpen waren het resultaat.

Met maar liefst 12 personen hebben we de klus van 09.00 tot 12.30 uur geklaard. Het was voortreffelijk weer en geen vuiltje aan de lucht (wel op de grond).

Van te voren had ik aan de vogelteller van het betreffende deel van de Beningerslikken, Dick Zwart, gevraagd hoe ik het gebied het beste in kon gaan. Dick liet weten: "Hek over en dan schuin naar rechts, zodat je rechts van de brede sloot uitkomt" Ja, ja.... Afijn, eenmaal in het gebied aangekomen, heb ik zijn instructies opgevolgd, maar duidelijk niet goed genoeg, want